

РЕШЕНИЕ

№ 179

гр. Свиленград, 21.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на осемнадесети септември през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Ренета Н. Иванова
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20235620200470 по описа за 2023
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № BG2023/1000-1671/НП
от 24.07.2023 година на И.Д.Заместник-Директор на Териториална дирекция
Митница Бургас, с което на А. С. Х. с ЕГН ***** от
*****, за нарушение на чл. 233, ал. 1 от Закона за
митниците (ЗМ) е наложено административно наказание „Глоба” в размер на
2 091.60 лв. (пункт I) и на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ са отнети в полза на
Държавата хранителна добавка - 105 опаковки и масажен гел – 28 опаковки
(пункт II).

Жалбоподателят моли за отмяна на обжалвания акт, тъй като счита
същия за незаконосъобразен - постановен в противоречие с материалния
закон. Оспорва се определ.та митническа стойност, обективизирана в Оценъчна
експертиза, изготвена от вещото лице Огнян Бюлбюлев. Алтернативно от
Съда се иска да намали размера на наложеното наказание „Глоба”.

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят не се явява.

В съдебната фаза се ангажират доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) – И.Д.Заместник-Директор на Териториална дирекция Митница Бургас, редовно призован на посочения съдебен адрес, изпращат представител – Главен юрисконсулт Е. Г., която сочи че НП е издадено законосъобразно и че не са допуснати процесуални нарушения при издаването му. Моли същото да бъде потвърдено. Претендират се разноски по делото под формата на юрисконсултско възнаграждение. Не е представен Списък на разноските.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призовани по реда на надзора за законност, не изпращат представител и не вземат становище.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 18.05.2023 година, около 18.00 часа на Митнически пункт (МП) „Капитан Андреево”, област Хасково, на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси”, на път от Република Турция за Република България пристига моторно превозно средство (МПС) - лек автомобил марка „Тойота”, модел „Авенсис” с български държавен регистрационен номер А 96 58 НР, управляван от българския гражданин А.Т. Т.ов. В автомобила пътува и жалбоподателят.

Преди започване на митническата проверка пътниците са поканени да декларират носените от тях лични вещи, стоки и валутни ценности от свидетеля С. С. К.. Пътниците не декларират нищо.

Автомобилът е изпратен за пролъчване с ренгенова апаратура, при което са отбелязани отметки с подозрение за проверка.

В изпълнение на служебните си задължения и на основание чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗМ, митническият служител К. извършва митническа проверка, при която открива в дъното на багажника, на мястото на отбелязаната от ренгеновото пролъчване зона, недеклаираните процесни стоки, които се указват собственост на жалбоподателя съгласно изричното му изявление в тази насока.

Съставен е Протокол за извършена митническа проверка с № 23BG001015M017637 от 18.05.2023 година.

На основание чл. 16, ал. 1, т. 5 от ЗМ от митническите служители за нуждите на проверката е изискано от жалбоподателя Лично обяснение, но той отказва да представи такова.

Проверката приключва в 18.40 часа на 18.05.2023 година.

П р и т е з и фактически обстоятелства, след разкриването на контрабандираните процесни стоки, в този смисъл открито деянието и неговият извършител, С. С. К. пристъпва на основание чл. 230 от ЗМ към съставянето на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № BG180520231000M – 1563/18.05.2023 година против жалбоподателя. След съставянето на АУАН, жалбоподателят е запознат със съдържанието му и е връчен *лично*, като с подписа А. Х. удостоверява получаването на екземпляр от него, видно от Разписката, инкорпорирана в самия документ, датирана от 18.05.2023 година, като жалбоподателят не сочи възражения срещу констатациите в Акта.

Недекларираните стоки са иззети с Разписка № 23005305 от дата 18.05.2023 година и са предадени за отговорно пазене в склад на Териториална дирекция Митница Бургас.

Свидетел на случилото се е свидетелят Т. Д. М., който работи на съседното трасе.

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не постъпва Възражение.

Видно от постъпилата в Деловодството на АНО с вх.№ 32-470019/10.07.2023 година Оценъчна експертиза, изготвена от вещото лице Огнян Николов Бюлбюлев, митническата стойност към датата на извършване на деянието на стоките – предмет на нарушението възлиза на общо 2 091.60 лв. съгласно чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 година на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламент № 952/2013 година). Т.е. ползвани са наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използва ни разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на чл. VII от Общото споразумение за митата и търговията, чл. VII от последното и глава 3 от Регламент № 952/2013.

Пазарната стойност по приложения сравнителен метод е извършена на база съпоставими хранителни добавки и масажи гелове от същата марка, активно вещество, разфасовка и приложение. Тъй като вещото лице не открива пазарни цени на стоките в България ползва турски онлайн магазини и борси, поради което средната пазарна стойност на стоките в Турция е равна на митническата стойност в България.

Сезиран надлежно с така съставения АУАН, след получаване на образуваната с него преписка, И.Д.Заместник-Директорът на Териториална дирекция Митница Бургас в качеството на наказващ орган с делегирана компетентност, издава процесното НП № BG2023/1000 – 1671/НП на 24.07.2023 година. В издадения санкционен акт, АНО възприема изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган - чл. 233, ал. 1 от ЗМ. Обжалваното НП е редовно връчено на жалбоподателя на 26.07.2023 година по пощата с Обратна разписка. Известието за доставяне, надлежно оформено и подписано, се намира приложено в Административнонаказателна преписка (АНП), с отбелязване че е получено лично от жалбоподателя. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Извършеното деяние не представлява престъпление. За това нарушение на основание чл. 233, ал. 1 от ЗМ на нарушителя е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 2 091.60 лв. (100 % от митническата стойност на недекларираната стока) и на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ са отнети в полза на Държавата недекларираните стоки.

Приетата – приложена по преписката Заповед № 3 АМ – 988/32 – 220316 от 13.06.2023 година на Директора на Агенция „Митници” доказва материалната компетентност на АНО по отношение на И.Д.Заместник-Директора на Териториална дирекция Митница Бургас. С цитирана Заповед, наказващият орган по закон - Директорът на Агенция „Митници” делегира правомощията да издават НП по реда на ЗМ на Заместник-Директорите на Териториалните дирекции. Служебно известно на Съда е, че Красимир Николов Фучеджиев (, а и в тази насока е Заповед № 435 от 08.02.2023 година на Директора на Агенция „Митници”) е определен да изпълнява длъжността „И.Д.Заместник-Директор на Териториална дирекция Митница Бургас”. Т.е.

И.Д.Заместник-Директорът на Териториална дирекция Митница Бургас се явява носител на санкционна власт, делегирана му в длъжностно качество (заемана длъжност) от наказващия орган по закон съгласно чл. 231 от ЗМ – Директора на Агенция „Митници” по надлежния ред с индивидуален административен акт - Заповед.

Така приета за установена фактическа обстановка, кореспондираща с изложената в АУАН и възприетата от АНО в НП, Съдът изведе въз основа на анализа на писмените и гласни доказателства, събрани и приобщени в хода на производството по съответния процесуален ред. От кръга на гласните доказателствени средства, Съдебният състав прие да кредитира изцяло с доверие показанията на свидетелите С. С. К. и Т. Д. М., предвид тяхната безпротиворечивост, систематиката и взаимното им допълване, така и цялостната им корелация с писмените източници, които ги подкрепят. Същите са изчерпателни, с ясна конкретика за фактите, при еднозначност в изнесените твърдения относно основните факти от предмета на доказване, както и са формирани от непосредствени възприятия на свидетелите от случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. От тук предпоставена е преценката за правдивост и достоверност. Липсват основания за тяхната критика, тъй като те не се опровергават в съотнасяне помежду си, така и с останалите писмени доказателства, които Съдът кредитира; обратно, убедително се подкрепят от същите, от друга страна при отсъствие на индиции за предубеденост на свидетелите не възникват съмнения за недобросъвестност или необективност на депозираните показания. Не се установява лицата К. и М. да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да съставят АУАН. Основания за критика по отношение на свидетелски показания на С. С. К. и Т. Д. М. не се намериха, а единствено поради служебното им качество – служители на Агенция „Митници”, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. В допълнение към изложеното следва да се посочи, че в ЗАНН не е предвидено, че лицата, работещи при АНО, не могат да бъдат участници при съставянето на АУАН. В този смисъл е Решение № 39 от 15.02.2019 година по КАНД № 1241/2018

година на Административен съд - Хасково, докладчик Съдията Пенка Костова. С тези съображения Съдебният състав даде вяра на показанията на свидетелите С. С. К. и Т. Д. М., считайки ги обективни и достоверни. А досежно доказателствената им стойност, те са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение, авторството и времето на извършването му, като потвърждават и фактическото му осъществяване от жалбоподателя, установявайки обективните факти на влизането му в страната, идвайки от Република Турция, МПС, с което е пътувал, липсата на навременни действия от негова страна за митническото оформяне на носените процесни стоки – хранителни добавки и масажни гелове, още и резултатът от митническата проверка - намирането на определено количество укрити хранителни добавки и масажни гелове в търговско количество, така и тяхната принадлежност и държането им, свързани с неговата личност. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

Съдебният състав възприе и кредитира и Заключениеето на Оценъчната експертиза относно митническата стойност на процесните стоки, назначена от АНО, тъй като е изготвено след извършване на необходимите проучвания и на базата на събраните по делото доказателства. Експертизата е изготвена от специалист в съответната област (, включен в Списъка на вещите лица за 2023 година за Хасковския съдебен район), поради което няма основание за каквото и да е съмнение относно неговата квалификация на специалист. Въз основа на Експертизата се установява митническата стойност на процесните стоки към датата на деянието. Обратни доказателства, опитващи се да опровергават констатациите, обективирани в Заключениеето на вещото лице, приложено в АНП, няма, поради което Съдът намира за обосновано и правилно същото и ползва същото при формирането на фактическите и правните си изводи. Досежно приложимия способ за определяне на митническата стойност, ползван от вещото лице Бюлбюлев, Съдът намира същия за правилен и законосъобразен.

Идентична правна оценка, на кредитиране с доверие, се налага и относно писмените доказателства, приложени в преписката, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от страните (с изключение на Оценъчната експертиза, касаеща митническата стойност на стоките, чиято доказателствена сила не се опроверга от събраните по делото доказателства, т.е. направеното оспорване от страна на жалбоподателя не бе

проведено успешно). Същите Съдът цени за достоверни по съдържанието им спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство. Съдът кредитира и допълнително представените писмени доказателства от страна на АНО, тъй като не са в противоречие с другите, кредитирани такива.

*Като прецени така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав на Свиленградски районен съд, достигна до следните **правни изводи**:*

Преценена по същество, Жалбата е неоснователна.

ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ЖАЛБАТА

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и е допустима – подадена е в преклузивния срок по ал. 2 на посочения текст (видно от датата на депозиране на Жалбата в Деловодството на АНО (неправилно в Жалбата е посочена датата на връчване на НП, но дори и считано от тази дата Жалбата е депозирана в срок)), от надлежно легитимирано за това действие лице (срещу, което е издадено атакуваното НП) – лично нарушителя, при наличие на правен интерес от обжалване и предместно (по местоизвършване на твърдяното нарушение) и родово (по аргумент от чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) компетентния Свиленградски районен съд. Ето защо същата е проявила своя суспензивен (спиращ изпълнението на НП – аргумент от чл. 64, б. „б” от ЗАНН) и девулативен (сезиращ Съда – чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) ефект.

На основание чл. 79 б от ЗАНН, Съдът констатира, че процесната Глоба не е платена – видно от Писмо с вх.рег.№ 6422 от 16.08.2023 година. Ето защо производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в тази му част в резултат на плащане на финансовата санкция.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ЗАКОН

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП, като не се констатираха недостатъци на актовете.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП, не се констатираха допуснати процесуални нарушения във фазата на производството по издаването им, развила се пред наказващия орган. Спазени са формата и редът при постановяването им.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 от ЗАНН, т.е. същите имат изискуемите реквизити на минимално необходимото съдържание, съгласно разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Самото нарушение е описано, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Така изложените обстоятелства са напълно достатъчни за наказаното лице, за да разбере в цялост извършеното административното нарушение и да организира адекватно защитата си. Фактът, че при посочване на нарушената правната норма, наказващият орган не е изписал конкретната хипотеза на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, не води до различни правни изводи, тъй като този подход не засяга правото на защита на наказания, защото в НП се съдържат конкретните факти по случая (кога, къде, кой, как, при какви обстоятелства, какво е извършил). Тези конкретни факти са надлежно квалифицирани като нарушение по чл. 233, ал. 1 от ЗМ. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовата разпоредба, която е нарушена.

Действително в АУАН е посочен служебен адрес на свидетеля М. вместо личен, но този реквизит следва да е наличен в Акта с оглед идентификацията и конкретизацията на посоченото лице. Предвид факта, че са посочени коректно, точно и ясно трите имена, дата на раждане и месторабота, както и служебен адрес, е налице пълно индивидуализиране на посоченото лице и не е наличен проблем с неговата индивидуализация, т.е. с неговата самоличност, респ. призоваването му в съдебно заседание. От друга страна констатираният пропуск не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като съгласно правната теория и константната съдебна практика, съществено е

това нарушение на административнопроизводствените правила, което е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. такова нарушение, недопускането на което е можело да доведе до друго разрешение на поставения пред административния орган въпрос, което в настоящия случай не е налице.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 230 от ЗМ и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 231 от ЗМ. Актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от митническите органи. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 18.05.2023 година актосъставителят С. С. К. е заемал длъжността „Главен инспектор” в Териториална дирекция Митница Бургас към Агенция „Митници””, т.е. бил е митнически орган. В тази насока е и изявлението на свидетеля К., направено в открито съдебно заседание, проведено на 18.09.2023 година. Лицето, подписало НП – Красимир Николов Фучеджиев, е заемал към момента на издаването му длъжността „И.Д.Заместник-Директор на Териториална дирекция Митница Бургас” и деянието е извършено в зоната на отговорност на Митница Бургас.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1 и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна. Вярно е, че във фазата на административнонаказателното производство, развила се пред контролния орган и пред АНО, формално липсва нарочен акт за назначаването на експертизата и поименното определяне на вещото лице съобразно изискванията на НПК; но прилагането на разпоредбите на НПК е само съответно в административнонаказателното производството. По дефиниция производството по ЗАНН е по-опростено, макар и състезателно, като типични за него са и процесуалната бързина и експедитивност за реализиране на административнонаказателната отговорност (аргумент от установените процесуални срокове), поради което несъвместимо с този основен негов принцип, в частност, е директното обвързване и стриктно формално следване, с изпълнение всички процесуални изисквания, установени в нормите на НПК.

В този смисъл достатъчно е реално, фактически да е осигурено вещото лице, с необходимата специалност, знания, квалификация и опит, позволяващи му да даде заключение по поставената задача. В случая, всички тези минимум изисквания досежно експертизата и участието на вещото лице, съответно и съдържанието на експертното заключение са спазени.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна на процесуално основание поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение от категорията на съществените такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице, респ. довело до неяснота и неопределеност на фактите, подлежащи на доказване. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновава формира правен извод, че процесното НП не страда от формални недостатъци, в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт. От тук, съответно липсват формални основания за неговата отмяна.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН

Обжалваното НП е правилно и обосновава, обсъдено с оглед приложението на материалния закон и при възведената правна квалификация – чл. 233, ал. 1 от ЗМ, приета от АНО, която е вярна, съответстваща на фактите, съдържими се в обстоятелствената част на Акта. Същите и категорично се доказаха от събраните доказателства в хода на съдебното производство, в съвкупност обосноваващи безспорен извод за осъществяването на изпълнително деяние от страна на жалбоподателя, обективно и субективно съставомерно като митническо нарушение във фактическия състав на чл. 233, ал. 1 от ЗМ.

Въз основа на кредитираните гласни доказателства – пряко, както и косвено от приобщените писмени доказателствени източници от преписката, установи се и че посочените процесни стоки лицето А. Х. не е обявило пред митническите органи, като не е разполагал и не е представил митнически документи, удостоверяващи надлежното им деклариране или задействане на митнически режим за тях. Свидетелите – митнически служители са

категоричн относно съпричастността на лицето към пренасяните процесни стоки и неговото лично отношение на своене и държане на същите, както и относно вида и естеството на носените стоки, представляващи хранителни добавки и масажни гелове и тяхното количество. С оглед посоченото същите, несъмнено попадат в легалната дефиниция на понятието „стоки”, дадена в § 1, т. 14 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗМ, която т. 14 е отменена и към настоящия момент легалното определение на понятието „стоки” се съдържа в чл. 5, ал. 1 от ЗДДС, като нормативен акт най-съотнесим към митническото законодателство, а именно: „„Стока” е всяка движима и недвижима вещ, включително електрическа енергия, газ, вода, топлинна или хладилна енергия и други подобни, както и стандартният софтуер.”. Според българския тълковен речник, „стоката” е материално благо, продукт, произведен с цел задоволяване на определени нужди, потребности на хората в зависимост от техните вкусове и предпочитания. С оглед така дадените определения стоки са и процесните хранителни добавки и масажни гелове. Поради това, с оглед събраните доказателства по делото Съдът приема за доказано по безспорен начин, от обективна страна, че на 18.05.2023 година през МП „Капитан Андреево” при влизането си в страната от Република Турция, жалбоподателят е носил, т.е. фактически е пренесъл през държавната граница и въвел в страната стоки с търговски характер и количество, без знанието и разрешението на митническите органи. С това е осъществил състава на митническото нарушение „митническа контрабанда”, дефиниран в чл. 233, ал. 1 от ЗМ, в първата от предвидените изпълнителни форми - „пренасяне” през държавната граница. За съставомерността на деянието достатъчно е обективно да е липсвало знание и разрешение на митническите органи, конкретните стоки да преминат на митническата територия на страната, съвпадаща и с държавната такава, но административно организирана, като проверка след реалното влизане в страната и преминаването на граничен контрол. Т.е. съгласно чл. 233, ал. 1 от ЗМ, който пре несе през държавната граница стоки без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото извършеното не представлява престъпление, се наказва за митническа контрабанда. В случая държавната граница на Република България съвпада с линията на митническата проверка предвид спецификата на разположение на службите за контрол на МП, чийто служители не са на самата държавна граница (, което е практически невъзможно), а вътре в

територията на Република България. Именно в тази връзка при преминаване на редовния митнически контрол, действащо е задължение за деклариране на въвежданите стоки, респ. изнасяни от лицата, установено с материалната разпоредба на чл. 66, ал. 1 от ЗМ – общото задължение и в частност това за писмено деклариране, произтичащо Регламенти на Европейския съюз (ЕС) - Регламент № 952/2013 година и Делегиран Регламент на Комисията (ЕС) 2015/2446 от 28.07.2015 година за допълване на Регламент (ЕС) № 952/2013, които имат директно действие за вътрешното ни законодателство след присъединяването на България към ЕС. Според текста на чл. 66 от ЗМ, всяка стока, предназначена да бъде поставена под митнически режим, подлежи на деклариране за съответния режим, като са допустими при определени условия писмено или устно деклариране. Отрицателният факт за отсъствието на деклариране от страна на жалбоподателя на носените от него хранителни добавки и масажни гелове, в релевантния момент на въвеждането им на митническата територия на Република България, пряко се установява от показанията на свидетелите – митнически служители, които са категорични, че той не е декларирал процесните пренасяни стоки. Отделно от това процесните стоки са с необщностен произход, с оглед дестинацията на пътуването, сочеща износ от Република Турция – Държава, нечленуваща в ЕС, на което основание безспорно и са подлежали на деклариране при митнически контрол. В конкретния случай, съобразно видът и количеството на стоките, дължимото за тях и надлежно деклариране е било писменото. Тъй като този им брой изключва нетърговски характер, обратно сочи търговско предназначение, т.е. процесните стоки не могат да бъдат определени като нетърговски такива. Посочените стоки не попадат в обхвата на дефиницията „стоки с нетърговски характер” по смисъла на чл. 1, т. 21, б. „б” от Делегиран Регламент на Комисията (ЕС) 2015/2446 от 28.07.2015 година за допълване на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Митническия кодекс на Съюза. Устно деклариране е допустимо когато стоките са с нетърговски характер, когато стоките са с търговски характер, но се съдържат в личния багаж на пътника и т.н. Именно това свое задължение за писмено деклариране не е изпълнил жалбоподателят при влизането си в страната от Република Турция, като той несъмнено е бил субект на същото, възникнало за него в момента на започване на формалностите по митническия контрол.

Доколкото не е направено деклариране в дължимата и изискуема форма - с писмена митническа декларация (унифициран формуляр ЕАД), то налице е липса на деклариране. Бездействието от негова страна по отношение на задължението за деклариране, което той не е изпълнил и то по надлежния ред и форма, изключва знанието на компетентните митнически органи, субсумира и липсата на дадено разрешение от тях за преминаването на стоките на територията на страната. От тук следователно доказан е и вторият съставомерен признак на нарушението. След като това е така, безспорно с деянието си жалбоподателят е консумирал от обективна страна административнонаказателния състав на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, осъществявайки контрабанда на стоки с търговски характер и количество, тъй като не е изпълнил задължението си да ги декларира при преминаването през митнически контрол, макар реално да е носил такива, като те са били открити вече при митническата проверка. Поради това напълно основателно и правилно е била ангажирана неговата административнонаказателна отговорност и направените изводи от АНО са изцяло правилни и законосъобразни, като се споделят от Съда. Осъществяването от обективна страна на деянието се установява, както вече се посочи от преките гласни доказателства на митническите служители, които Съдът цени и относно авторството, с оглед изясненото от свидетелските показания цялостно поведение на нарушителя в хода на проверката, както и обективният факт на откриването на стоките в процесното МПС.

Чл. 203 и сл. от Регламент (ЕС) № 952/2013, посочва кои стоки са освободени от мита, като стоките - предмет на нарушението не подадат под тези норми.

В конкретния случай, съобразно видът на стоките те не подлежат на освобождаване от митни сборове, и подлежат на деклариране.

Деянието, извършено от А. Х. е съставомерно и по субективен признак, същото е извършено виновно – при пряк умисъл, от тук разкрива се и пряко целения резултат – настъпването на общественотоопасните последици – укриването и даването на невярна информация на митническите органи, при наличие и на представа за обвързващото задължение за деклариране на пренасяните стоки, въпреки това напълно съзнателно и със знанието за общественотоопасния характер на дейността си, жалбоподателят е

бездействал при митническия контрол. Т.е. жалбоподателят е разбирал свойството и значението на извършваното и е могъл да ръководи постъпките си. Интелектуалният и волевият елементи на умисъла, пряко се извеждат от обективните му действия и поведение в хода митническата проверка. Същият е следвало да знае, както и е знаел действащия митнически режим, респ. и задължението за писмено или устно деклариране му е било известно. Още повече според инфраструктурата на ГКПП „Капитан Андреево”, посочените задължения са обявени публично, на указателни табели и на няколко езика, включително български език, с местоположение, изключващо пропускането, респ. невъзприемането им от преминаващите пътници. Още повече многократно е пътувал извън страната видно от Справката за пътуванията му. От друга страна и местоживеенето му в страна от ЕС, са обстоятелства, даващи основание да се приеме, че той е бил добре запознат с митническия режим, действащ в Общността и допустимите норми за пренос на стоки, т.е. жалбоподателят е бил длъжен и е следвало да знае. Поради изложеното, липсва каквото и да е правно основание за друг различен правен извод, освен този, че напълно правилно е ангажирана неговата административнонаказателната отговорност. С тези правни съображения Съдът прие обжалваното НП за правилно и законосъобразно от материалноправна страна, издадено при правилно приложение на материалния закон.

В обобщение на изложеното до тук, решаващият Съдебен състав намира за правилна и съответна на доказаните факти по делото, квалификацията на процесното нарушение, във формата на изпълнителното деяние - пренася. До същия правен извод е достигнал и АНО, издавайки НП, и той е правилен и следва да бъде споделян. В допълнение към вече изложените съображения, необходимо е да се разясни, че проведеното разграничение в изпълнителните форми на контрабанда – превозва и пренася, въздигнати в самостоятелен фактически състав съгласно административнонаказателната разпоредба на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, е в зависимост от използването на допълнително средство - пътно превозно, но само когато това е необходимо, за да се реализира самото изпълнително деяние, без което и неговото осъществяване би било невъзможно или пък когато е свързано с формално изпълнение на обществен превоз на товари, респ. Договор за превоз. Само по себе си фактическото обстоятелство за пътуване с МПС, респ. намиране на стоки в това МПС, не

обосновава изпълнително деяние във форма - пренася, за осъществяване на митническата контрабанда. И това е така, тъй като формата на изпълнително деяние следва да се съобрази с вида, обема и количеството на процесните стоки. Ето защо, извършеното от жалбоподателя по обективните си характеристики, покрива признаците на изпълнително деяние - пренесъл/пренася, следователно и приетата от АНО правна квалификация е правилната, както досежно изпълнителната форма на нарушението, така и по правно основание - чл. 233, ал. 1 от ЗМ.

Извършеното конкретно деяние, преценено според обективните си признаци, не може да се квалифицира като престъпно, доколкото не покрива елементите на престъпление по чл. 242 от НК съобразно равностойността на своя предмет – хранителни добавки и масажни гелове.

По убеждение на настоящия Съдебен състав процесното административно нарушение, за което жалбоподателят е наказан с обжалваното НП, не може да се квалифицира като маловажен случай по смисъла на чл. 28, вр. § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН и не разкрива характеристиките на такъв. Дори и само предвид голямото количество на контрабандирани стоки и артикулното им разнообразие, деянието не разкрива значително по-ниска степен на обществена опасност от типичната за този род нарушения, още по-малко пък изобщо – липса на такава. Отделно от това, в случая се касае за формално нарушение - на просто извършване, без значение е настъпването на вреди от същото; отделно като релевантен аргумент Съдът съобрази и характерът на обществените отношения, засегнати от конкретната простъпка – административнонаказателна, с оглед действащия режим на митническия контрол – в сферата на отношенията, ползващи се със засилена защита, който и пряко е свързан с охраняването на публичните, фискални интереси на Държавата и ЕС. В този смисъл не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН за отпадане на наказуемостта, като незаконосъобразно санкционираща маловажен случай на нарушение, от тук и предпоставка за незаконосъобразност на НП. Иначе казано, преценката на АНО, Съдът споделя за правилна. Поради изложеното, не може да се обоснове маловажност на случая, следователно и във връзка с приложението на чл. 28 от ЗАНН не са налице предпоставки за незаконосъобразност на НП и неговата отмяна, като неправилно санкциониращо маловажен случай на административно нарушение.

Съдът е провел пълно доказване на фактите от значение за административнонаказателното обвинение и делото, на които жалбоподателят не се е противопоставил и не е посочил доказателства за тяхното оборване.

ПО РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО

Съгласно чл. 233, ал. 1 от ЗМ за митническа контрабанда на стоки на виновните лица се налага Глоба в размер от 100 % до 200 % от митническата стойност на недекларираните стоки; а съгласно съответно чл. 233, ал. 6 от същия закон недекларираните стоки - предмет на митническа контрабанда се отнемат в полза на Държавата, независимо чия собственост са.

Административното наказание е правилно и законосъобразно определено в минималния размер от 100 % от митническата стойност на недекларираните стоки. Така проведената индивидуализация, според Съда е правилна и законосъобразна, тъй като е съобразена с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и указанията в нея критерии при отмерване на наказанието – за преценка на всички релевантни за отговорността обстоятелства – смекчаващи и отегчаващи такива. Като очевидно отчетени са конкретното количество и разнообразие на контрабандно пренесените стоки, което обстоятелство безспорно е отегчаващо и предопределя по-висока тежест на деянието. Като смекчаващи вината обстоятелства, извън това за пренасянето на стоките да не е бил използван тайник или друг специален начин, се установиха липсата на данни в кориците на делото за други нарушения и обстоятелството, че не е възпрепятствал или правил опити да осуети проверката. В тази връзка не може да се отчете като смекчаващо вината обстоятелство възрастта на нарушителя, доколкото възрастта от 58 години предполага житейски опит, който е достатъчен, за да може лицето да направи оценка на деянието си по начин, позволяващ му да не извършва противоправно такова. Т.е. тази възраст не може да бъде определена като достатъчно млада, за да обоснове наличието на смекчаващо вината обстоятелство. Не се констатира обществената опасност на деянието и на деца да са завишени. Предвид така установените релевантни за отговорността обстоятелства, преценени в съвкупност и съобразно относителната им тежест, очертаващи с превес са смекчаващите такива, поради което обосновано, при спазване критериите на

чл. 27 от ЗАНН, законосъобразно, както и справедливо - съответно по тежестта си на извършеното е било индивидуализирано наказанието в минимален размер, в който именно е и наложената Глоба – формирана от 100% от митническата стойност на стоката. В този смисъл извършената от АНО преценка относно режимът на индивидуализация е правилен относно процентното отношение на наложеното административно наказание.

Така наложеното с обжалваното НП наказание Съдът намира за правилно с оглед постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание – да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани. Т.е. НП в частта му по пункт I следва да бъде потвърдено.

НП е законосъобразно и правилно, и в частта на постановеното отнемане в полза на Държавата на стоките - предмет на нарушението, т.е. по пункт II. Подобно разпореждане е напълно законосъобразно, приложено на съответното правно основание - чл. 233, ал. 6 от ЗМ. Правната разпоредба е императивна и обвързва във всички случаи указаното разпореждане с тези стоки, както правилно е подходил и АНО, позовавайки на същата норма, като друго различно разрешение не следва и предвид доказаното извършване на конкретното митническо нарушение, обвързано с приложението ѝ.

По разноските:

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на АНО в размер на 80 лв. за юрисконсулство възнаграждение.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в съдебните производства пред районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Съгласно чл. 143, ал. 4 от АПК, когато Съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли Жалбата, подателят на Жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно Наредбата по чл. 36, ал. 2 от ЗА, ако другата страна е ползвала такъв. От изложеното следва, че в полза на АНО действително следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

Т.е. основателно е искането, направено от страна на АНО, за присъждане на разноски, които са в размер на 80 лв. Присъденият размер трябва да бъде справедлив и обоснован. Съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, към която препраща чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр.чл. 37 от Закона за правната помощ, за този вид работа е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв. Не е налице правна и фактическа сложност на делото, работата на юрисконсулта по това дело се състоеше в явяване в едно съдебно заседание и представяне на писмени доказателства, поради което юрисконсултско възнаграждение в посочения размер е справедливо.

Сумата следва да се присъди в полза на Агенция „Митници” в качеството ѝ на юридическо лице съгласно чл. 3, ал. 1 от Устройствения правилник на Агенция „Митници”, в чиято структура се намира издателят на потвърденото НП.

По отношение на Решението в частта за разноските АНО не може да иска изменение, тъй като по делото не бе представен Списък на разноските от тяхна страна.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1, вр.ал. 2, т. 5 и ал. 9 и чл. 63д, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно НП № BG2023/1000-1671/НП от 24.07.2023 година на И.Д.Заместник-Директор на Териториална дирекция Митница Бургас, с което на А. С. Х. с ЕГН ***** от *****, за нарушение на чл. 233, ал. 1 от ЗМ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 2 091.60 лв. (пункт I) и на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ са отнети в полза на Държавата хранителна добавка - 105 опаковки и масажен гел – 28 опаковки (пункт II).

На основание чл. 63д, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗАНН, ОСЪЖДА А. С. Х. с ЕГН ***** от *****, ДА ЗАПЛАТИ на Агенция „Митници” с адрес: град София, ул.„Георги Сава Раковски” № 47, сумата от 80 лв., представляваща направените разноските за юрисконсултско възнаграждение по АНД № 470/2023 година на Районен съд - Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен

съд – Хасково в 14-дневен срок, който тече от получаване на Съобщението за постановяването му, с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____